

Intencje mszalne w tygodniu 15.06 - 21.06.2026 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	18.00	+Kazimierz Czaja - 6 rocznica śmierci
Wtorek	18.00	za Mateusza Aszklar - o potrzebne łaski
Środa	18.00	+Danuta Lawera - 2 rocznica śmierci
Czwartek	18.00	+Maria Pietruszka - od brata z żoną
Piątek	18.00	+Jan i Henryka Jaracz, Aniela i Karol Marosz
Sobota	14.00	w intencji małżonków - 65 lat sakramentu małżeństwa
Sobota	18.00	+Teresa Bossekota
Niedziela	8.00	+Jan Nowak
Niedziela	10.30	+Ryszard i Zofia Wierdak i zmarli z rodziny
Niedziela	15.30	w intencji Kazimiery Pęcak - 70 lat życia

Ogłoszenia duszpasterskie - 14.06.2026 r.

- Dziś 11 Niedziela zwykła.
- W miesiącu czerwcu codziennie nabożeństwa ku czci Bożego Serca. Czcimy Serce Jezusa i pamiętamy o pierwszych piątkach miesiąca.
- W tym tygodniu w Liturgii Kościoła wspominamy Świętych i Błogosławionych: 14.06. - Bł. biskup Michał Kozal, męczennik II wojny światowej, 15.06. - Św. Wit, 17.06. - Św. Brat Albert Chmielowski, 19.06. - Św. Romuald, 21.06. - Św. Alojzy Gonzaga.
- Powoli kończy się rok szkolny i katechetyczny, pamiętajmy aby skończyć ten rok w łasce uświęcającej. Skorzystajmy ze spowiedzi na koniec roku ...
- Na katechezę parafialną zapraszam w tygodniu na godzinę 16.00; we wtorek klasa 5 i 4, w środę klasa 3, w czwartek klasa 2, a w piątek - klasa 6.
- W sobotę 20.06. - dodatkowa Msza Święta ślubna - Jubileusz 65 lat sakramentu Państwa Solińskich.
- Dziękuję za zaangażowanie i pomoc, za obecność w przygotowaniu prymicji i dni oktawy Bożego Ciała, dziękuję scholii za animację śpiewu.
- Nie zapomnijmy o parafialnej i fejsbukowej stronie internetowej; **Parafia Wietrzno - Archidiecezja Przemyska.pl** - zachęcam do odwiedzania i zapoznania się z przesłaniem tych stron. Dziękuję tym, którzy prowadzą te strony.
- Do sprzątania kościoła - na sobotę - 20.06. - proszę rodziny według kolejki odwróconej; Wdowiarz, Dziadosz, Dziadowicz. Dziękuję rodzinom; Dziadosz Zgrych - Zborowski, Kucharski za ostatnie sprzątnię kościoła. Bóg zapłać.
- Tygodnik „Niedziela” - jak zawsze - dla prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest - kolejny numer Gazetki Parafialnej - „Królowa Aniołów”.
- Organizatorzy zapraszają tradycyjnie na pieszą przemyską pielgrzymkę na Jasną Górę w lipcu 2026 roku.

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno Św. Michała Archaniola

nr 24 / 14.06.2026r. (Rok XII).

Archidiecezja Przemyska. Dekanat dukielski. Wietrzno.

Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

11 Niedziela Zwykła Karmię Was tym, czym sam żyję...

„Jezus, widząc tłumy, litował się nad nimi, bo byli znękanymi i porzuceni, jak owce nie mające pasterza. Wtedy rzekł do swych uczniów: „Żniwo wprowadźcie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo”...

**z Ewangelii według Świętego Mateusza
(Mt 9, 36 – 10, 8)**

Chcemy często przychylności Nieba, łakniemy również i Bożej łaski, ale czasem nam to nie wychodzi, nie udaje się... Dlaczego ?

Na tak postawione pytanie, nie ma od razu właściwej odpowiedzi. Potrzebne jest nam bowiem poznanie Pana Boga, poznanie przez wiarę i przez wiedzę, i to poznanie może zaowocować, tak, bo dopiero szukanie Jego woli okazuje się dla nas zbawienne. Jest to może trudne, trzeba dostrzec konieczność współpracy z Bożą łaską, dar wspólnoty w kościele, odwagę wzajemnej troski o siebie... itp. Nie wystarczy, że ja sam, w jakimś odcięciu się od innych, w samowystarczalności przesiąkniętej pychą będę dokonywać rzeczy dobrych i wielkich. Jezus mówi nam: zróbcie po prostu to, co słuszne w swojej codzienności, pamiętajcie i również oddajcie cesarzowi to co należy do cesarza, a i Bogu to co należy do Boga.

I wypraszaście nowych robotników, nowych kapłanów, nowych powołanych na żniwo niwy ziemskiej. Ziemia wciąż potrzebuje kapłanów według Bożego Serca.

Pamiętajmy dziś o tym, patrząc na Rodziny i na nowe pokolenia...

Ks. Ireneusz Wójcik - proboszcz

Pierwsza encyklika papieża Leona XIV.

Cz. 2.

Niedopuszczalne jest podporządkowanie narodu.

Papież Leon XIV wymienia pięć zasad nauki społecznej Kościoła. Pierwszą z nich jest dobro wspólne, „społeczny

kształt godności uznanej w każdym człowieku” (59). W jednej kwestii Papież jest szczególnie stanowczy: „Promowanie dobra wspólnego nie może bowiem być nigdy oddzielone od poszanowania prawa narodów do istnienia, do zachowania własnej tożsamości oraz do wnoszenia swej oryginalności do rodziny narodów. Wszelka próba czy projekt unicestwienia albo podporządkowania jakiegoś narodu są czymś głęboko niemoralnym, a zatem nie do przyjęcia” (64).

Technologia nie jest dla nielicznych.

Druga zasada dotyczy powszechnego przeznaczenia dóbr: zarówno w tym miejscu, jak i w innych fragmentach encykliki Leon XIV podkreśla konieczność uniknięcia sytuacji, w której technologie skupiają się w rękach nielicznych, pogłębiając przepaść między tymi, „którzy mogą uczestniczyć w rewolucji cyfrowej, a tymi, którzy pozostają na jej marginesie” (67).

Stąd wynikają trzecia i czwarta zasada, a mianowicie zasada pomocniczości (68) – która wymaga przewyższenia partykularnych interesów i opiekuńczości na rzecz współodpowiedzialności oraz zasada solidarności (73).

Sprawiedliwość społeczna

Piątą zasadą nauczania społecznego Kościoła jest sprawiedliwość społeczna. W erze cyfrowej musi ona gwarantować wszystkim równy dostęp do możliwości, chronić najsłabszych, przeciwdziałać nienawiści i dezinformacji oraz poddawać wykorzystanie technologii kontroli publicznej. Leon XIV wskazuje na sytuację migrantów jako „jeden z decydujących sprawdzianów sprawiedliwości” w tym obszarze: „Sposób, w jaki społeczeństwo ich traktuje, pokazuje, czy jego rozumienie sprawiedliwości opiera się na strachu czy też braterstwie” (81).

Stąd wezwanie do ochrony „prawa do nadziei” osób zmuszonych do opuszczenia swojej ojczyzny, którym należy zapewnić bezpieczne i legalne drogi migracji, godne przyjęcie oraz integrację. Jednocześnie należy promować „prawo do pozostania” każdego człowieka na własnej ziemi w pokoju i bezpieczeństwie poprzez usuwanie „głębokich przyczyn” migracji (81). Papież pragnie, aby te pięć zasad odnosiło się również do Kościoła.

(cdn.)

Krzyż pośród płomieni.

Pożar w Notre-Dame przywrócił wiarę strażakowi.

Gdy ogień trawił katedrę Notre-Dame, dla wielu był to symbol zniszczenia. Jednak dla Matthieu, strażaka uczestniczącego w akcji ratunkowej, stał się znakiem nadziei i początkiem duchowej przemiany. Widok świetlistego krzyża w płonącym wnętrzu odmienił jego życie, przywracając mu wiarę i dając siłę, by zacząć od nowa. Pożar katedry Notre-Dame 15 kwietnia 2019 roku był jednym z największych wyzwań dla strażaków. Matthieu z innymi strażakami uratował z pożaru; koronę cierniową, gwoździe z ukrzyżowania Chrystusa oraz inne skarby liturgiczne katedry.

Wydarzenie bardzo głęboko poruszyło Matthieu. Powrócił do praktyk religijnych, przystąpił do Bierzmowania i wspiera innych w drodze do wiary. Jego odnowiona wiara zainspirowała członków rodziny i matkę, która też wróciła do Kościoła. Matthieu zaczął z większym zaangażowaniem w pomoc innym i pogłębiać relację z Bogiem, postrzegając to jako swoją misję. Przyznał w wywiadzie anonimowym; „Już od chwili przybycia na miejsce pożaru widok był wstrząsający. Przed katedrą zobaczyliśmy klęczących ludzi, którzy modlili się i śpiewali, wszyscy byli głęboko zszokowani, ale jednocześnie zjednoczeni i widać było, że znajdują pocieszenie w modlitwie. Przede mną był ołtarz, a nad nim słynna rzeźba krzyża. Krzyż świecił intensywnie, ale nie był oświetlony z zewnątrz - zdawało się, że sam emitował światło. Wszystko inne było ciemne, ale krzyż promieniował, to było wyraźnie widać”...

Pokryty złotem drewniany krucyfiks, autorstwa XIX-wiecznego francuskiego rzeźbiarza Marca Couturiera, pomimo ekstremalnie wysokiej temperatury przetrwał pożar prawie nieuszkodzony: „Poczułem ogromny spokój i miałem poczucie, że nie muszę się bać. Mówiąc o swoim życiu przyznał, że „w dzieciństwie był pobożnym chrześcijaninem, i ministrantem, lecz z biegiem lat na długo stracił wiarę. Nie mogłem zrozumieć, dlaczego Bóg pozwala na tyle cierpienia”. Jednak w noc pożaru Notre-Dame poczuł się „uratowany” - nie przed płomieniami, ale na głębszym poziomie. „Po tym doświadczeniu stałem się inną osobą. To było tak, jakby Bóg uwolnił mnie od gruzów moich wątpliwości. Oprócz przeżycia związanego z krzyżem ołtarzowym, Matthieu mówił o uratowaniu skarbów liturgicznych katedry. Po zawaleniu się dachu postanowiono uratować cenne relikty i przedmioty sakralne. - Wraz z kustoszem w pełnym rynsztunku udaliśmy się do skarbca. Naszym celem było uratowanie jak największej liczby przedmiotów - przy zachowaniu jak największej staranności. Mimo niebezpieczeństwa i dramatycznych okoliczności poczuł dziwny spokój: - Wiedziałem, że byliśmy chronieni”. Od tej nocy życie Matthieu radykalnie się zmieniło. „Znowu chodzę na Mszę, często kilka razy w tygodniu. Modlę się regularnie, przystąpiłem do Bierzmowania i teraz towarzyszę innym osobom przygotowującym się do przyjęcia wiary” - wyznał paryski strażak. Obudzona na nowo wiara zmieniła także jego rodzinę; - Moja mama znów zaczęła chodzić do kościoła, a część mojej rodziny jest w trakcie powrotu do wiary. Od tego czasu stara się żyć z „otwartym sercem”, rozpoczynając każdy dzień od Boga i poświęcając więcej czasu innym. Wiele osób potrzebuje nie tylko słów, ale przede wszystkim kogoś, kto naprawdę słucha. Czasami jest to trudne, ale postrzegam to jako swoją pracę - powiedział Matthieu świadek tych trudnych i owocujących dni.